

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»

Рада молодих учених університету

Матеріали
XVIII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
«Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації»
27-28 жовтня 2016 року

Збірник наукових праць

Переяслав-Хмельницький – 2016

ГОСУДАРСТВЕННОЕ ВЫСШЕЕ УЧЕБНОЕ ЗАВЕДЕНИЕ
«Переяслав-Хмельницкий государственный педагогический университет
имени Григория Сковороды»

Совет молодых ученых университета

Материалы
XVIII Международной научно-практической интернет-конференции
**«Тенденции и перспективы развития науки и образования
в условиях глобализации»**
27-28 октября 2016 года

Сборник научных трудов

Переяслав-Хмельницкий – 2016

УДК 001+37(100)

ББК 72.4+74(0)

Т 33

Матеріали XVIII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації»: Зб. наук. праць. – Переяслав-Хмельницький, 2016. – Вип. 18. – 437 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

Коцур В.П. – доктор історичних наук, професор, академік НАПН України, ректор ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Рик С.М. – кандидат філософських наук, доцент, проректор з наукової роботи ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

Склярєнко О.Б. – кандидат філологічних наук, доцент

Коцур В.В. – кандидат політичних наук, голова Ради молодих учених університету

Кикоть С.М. – кандидат історичних наук, заступник голови Ради молодих учених університету

Гайдаєнко І.В. – кандидат історичних наук, секретар Ради молодих учених університету

©Рада молодих учених університету

©ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

Отже, наші сьгоднішні знання про затримку психочного розвитку допомагають розглядати її як тимчасовий стан, що й відображено в його назві. Сензитивний (найсприятливіший, найчутливіший) вік для її корекції - дошкільний і молодший шкільний. Пізніше, в підлітковому віці, якщо не наступила компенсація під, впливом корекційно-педагогічної роботи з дитиною, стабілізується стан певної інтелектуальної недостатності, який за ступенем вираженості буває проміжним між низькою нормою і легкою розумовою відсталістю.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Лубовський В.І. Вища нервова діяльність і психічні особливості дітей із затримкою психічного розвитку // Дефектологія. – 1972. – № 4.
2. Лубовський В.І. Затримка психічного розвитку // Спеціальна психологія / Під ред. В.І. Лубовського. – М., 2003.
3. Лубовський В.І., Переслені Л.І. Діти із затримкою психічного розвитку. – М., 1983.
4. Марковська І.Ф. Затримка психічного розвитку (клінічна і нейропсихологічна діагностика). – М., 1995.
5. Марковська І.Ф. Клініко-нейропсихологічні основи діагностики і корекції ЗПР у дітей // Клініко-генетичне і психолого-педагогічне вивчення і корекція аномалій психічного розвитку у дітей молодшого шкільного віку. – М., 1991.
6. Никішина В.Б. Практична психологія в роботі з дітьми із затримкою психічного розвитку: Посібник для психологів і педагогів. – М.: Владос, 2003. – 128 с.
7. Никішина В.Б. Причинна обумовленості ЗПР у дітей. - Ярославль, 2000.
8. Навчання дітей із затримкою психічного розвитку / Під ред. В.І. Лубовського. – Смоленськ, 1994.
9. Слеповіч Е.С. Ігрова діяльність дітей із затримкою психічного розвитку. – М.: Педагогіка, 1990.
10. Певзнер М.С. Клиническая характеристика детей с задержкой развития // Дефектология. – 1977. – № 3. – С. 3-9.
11. Лебединский В.В. Нарушения психического развития у детей. – М., 1985. – 166 с.
12. Ульєнкова У.В. Дети с задержкой психического развития. – Н.Новгород, 1994. – 84 с.
13. Сухарева Г. Е. Клінічні лекції з психіатрії дитячого віку. – М., 1965. – 335 с.
14. Выготский Л. С. Основы дефектологии. – М., 1983. – Т. 5.

УДК 378.147.091.33-027.22]:373.2

*Юлія Волинець, Альона Кузняна
(Київ, Україна)*

ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ

У статті висвітлено питання науково-педагогічного дослідження проблеми розвитку творчого потенціалу майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів у процесі проходження педагогічної практики; охарактеризовані поняття «потенціал», «творчий потенціал», «педагогічна практика»; визначено основні рівні професійної діяльності педагога у його спробі досягти високого творчого результату.

Ключові слова: педагогічна практика, педагогічна діяльність, творчість, креативність, потенціал, творчий потенціал, розвиток творчого потенціалу майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів.

The article highlights the issue of scientific and pedagogical research problems of development of creative potential for the future teachers of pre-school education in the pedagogical practice; described the concept of "potential", "creativity", "teaching practice"; the basic level of professional activity of the teacher in his attempt to achieve a high creative results.

Key words: *pedagogical practice, educational activities, art, creativity, potential, development of the creative potential of future teachers of pre-school education.*

Постановка і обґрунтування актуальності проблеми. Особливе місце майбутнього вихователя дошкільних навчальних закладів відводиться педагогічній практиці, оскільки вона є основою розвитку творчого потенціалу педагогів дошкільної освіти. Педагогічна практика – невід’ємна складова фахової підготовки студентів-майбутніх вихователів до самостійної практичної діяльності, спрямованої на пізнання закономірностей і принципів професійної діяльності та їх реалізацію, теоретичне осмислення педагогічних явищ і фактів.

Одним із пріоритетних напрямів реформування вищої педагогічної освіти, визначеної в Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті, поставлено завдання підготовки фахівців, здатних до творчої професійної діяльності. Саме вищі педагогічні навчальні заклади готують майбутніх фахівців-дослідників, які вмiло застосовують свої теоретичні знання, креативний пошук ідей в практичній діяльності; вмiють аналізувати, зіставляти, нестандартно мислити, бути мобільним, сучасним тощо.

Аналіз досліджень та публікацій. Професійна підготовка педагога до педагогічної творчості у процесі професійної освіти розглядається у працях С. Архангельського, В. Безпалько, М. Кларіна, Б. Ліхачова, О. Падалки, О. Пехоти, І. Підласого, С. Сисоевої та ін.; праці, в яких досліджуються особливості й специфіка творчої педагогічної діяльності (К. Абульханова-Славська, Г. Беленька, Ф. Гоноболін, Е. Гришина, В. Загв’язинський, Н. Кузьміна, В. Кан-Калік, Ю. Кулюткін та ін.); наукове обґрунтування сутності креативності (Д. Богоявленська, Д. Векслер, Дж. Гілфорд, Г. Грубер, Р. Кеттел, А. Маслоу, Е. Торренс та ін.).

Педагогічна творчість була і залишається у центрі уваги багатьох вітчизняних і зарубіжних учених. Сучасний стан соціально-педагогічної практики характеризується значним попитом на педагогічну творчість освітян. В психолого-педагогічних дослідженнях (В. Андрєєв, Т. Альтшуллер, Н. Кузьміна, В. Моляко та ін.) та на практиці в працях (Ш. Амонашвілі, А. Дашевська, С. Лисенкова) з’ясовано, що саме творча особистість педагога є визначним фактором виявлення та розвитку творчих можливостей вихованців.

Серед основних завдань, що стоять перед системою вищої педагогічної освіти, важливе місце посідає завдання підготовки компетентнісного фахівця широкого профілю, подальше посилення фундаментальної освіти й наближення її до дослідницької та практичної професійної діяльності, тому мета навчання має передбачити оптимальне поєднання теоретичних знань і творчих здібностей майбутніх вихователів, що уможливило б їм після закінчення ВНЗ самостійно підвищувати рівень своєї освіченості й професійної підготовки, знаходити принципово нові розв’язки проблем науки і практики [4, с. 15].

З огляду на зазначене, **метою** статті є розкриття проблеми розвитку творчого потенціалу майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів у процесі проходження педагогічної практики.

Виклад основного матеріалу. Педагогічна практика є складовою системи підготовки майбутнього фахівця з дошкільної освіти. Саме, під час педагогічної діяльності студенти – майбутні вихователі дошкільних навчальних закладів реалізують та закріплюють теоретичні знання отримані на заняттях вищого навчального педагогічного закладу, проявляють свій творчий потенціал необхідний для майбутньої професії. Специфіка професійної діяльності майбутнього педагога дошкільної освіти потребує дослідницьких вмiнь та знань для застосування їх на практиці.

Цілеспрямоване формування творчого потенціалу, дослідницьких умiнь та їх удосконалення забезпечуються через організацію навчальної та педагогічної практики, яка

виступає найважливішою ланкою підготовки фахівця дошкільної освіти. Саме тому, ця проблема потребує подальшого вивчення.

Для того, щоб стати професіоналом, щоб вихованці були творчими та креативними – потрібно бути самому творчою особистістю. На сучасному етапі професійно-педагогічна підготовка кадрів для системи дошкільної освіти, відповідно до нормативних документів здійснюється на основі компетентнісного підходу. Однією з складових професійної підготовки, яка допомагає формувати професійну компетентність у майбутніх вихователів є **педагогічна практика**. Педагогічна практика майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів є інтегруючим і стрижневим компонентом особистісно-професійного становлення майбутнього фахівця, вона завжди носить довготривалий та неперервний характер, що забезпечує фундамент для оволодіння професійними дослідницькими знаннями, вміннями та навичками. Успіх завжди буде залежить від обраної базової установи, майстерності працівників педагогічної освіти дошкільного навчального закладу. А програма педагогічної практики забезпечує їхню готовність до постійного самовдосконалення, відповідальності, професійного росту, розвитку творчості та креативності.

Формування професійної компетентності майбутніх педагогів можливе лише за умови цілісної системної організації практичної підготовки студентів, що передбачає реалізацію наступності змісту та завдань різних видів практики в умовах фахової підготовки у ВНЗ. Вона є провідним, домінуючим засобом їх підготовки до професійної діяльності та одним із основних засобів формування професійної компетентності майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів.

Для того, щоб сформуванню готовності до творчості необхідна рушійна сила, яку науковці називають «творчим потенціалом». Слово «потенціал» у перекладі з латині означає «можливість», «потужність».

Творчий потенціал – це сукупність соціокультурних і творчих характеристик особистості педагога, що виражає готовність удосконалювати педагогічну діяльність, а також наявність внутрішніх засобів і методів, які забезпечують цю готовність. Особливістю педагогічної творчості є те, що педагог реалізує свої особистісні і професійні творчі потенції засобом творення особистості дитини, а розвиток його творчого потенціалу зумовлений розвитком творчого потенціалу вихованця.

Т.Третяк стверджує, що основою творчого потенціалу людини є такі чинники: *інформація*, обізнаність людини щодо розв'язання актуальної проблеми; *прийоми, методи, способи, стратегії*, необхідні для розв'язання проблеми; *мотивація, воля, впевненість людини в собі* [5, с. 8].

Специфіка полягає в тому, що об'єктом педагогічної творчості є особистість дитини, а результатом – формування цієї особистості. На педагогічну творчість впливають фактори, які важко прогнозувати. Можна виділити **основні рівні професійної діяльності педагога** у його спробі досягти високого творчого результату:

– *рівень самосвідомості*. Він включає оцінку власних можливостей, яка може виражатись в усвідомленні свого покликання у житті. Це передбачає володіння такими якостями: упевненість у власних силах, готовність до ризику, відсутність побоювання розкрити власні ідеї суспільству, контролювання емоцій, здатність до фантазії і відхилення від стереотипів;

– *рівень професіоналізму*, що ґрунтується на оптимальних знаннях і вміннях, які є обов'язковими в педагогічній діяльності, і залежить від здібностей та теоретичної підготовки вихователя;

– *рівень самореалізації*. Творчу індивідуальність педагога характеризує передусім потреба в самореалізації. Самореалізація – це ставлення людини до себе як до діяча і її прагнення та здатність до зміни себе, людей, світу. Сучасному педагогу варто усвідомити рівень професійних вимог, аби спрямувати свою діяльність на творчу самореалізацію. Вагомими чинниками, які спонукають педагога до самореалізації, є аналіз власної

професійної діяльності порівняно з передовим педагогічним досвідом, участь у різноманітних конкурсах і програмах, що сприяє творчій активності педагога;

– *рівень самоосвіти*. Самоосвіта життєво необхідна кожній сучасній людині для її самореалізації. Сьогодні вихователь має розуміти: бути професіоналом – означає перебувати в постійному творчому пошуку, розвитку, самовдосконаленні. Сучасний освітянський простір створює всі умови для підготовки вихователя: забезпечення підвищення кваліфікації та професійної перепідготовки (магістратура, аспірантура), участь у різноманітних конкурсах, конференціях («Вихователь року», майстер-класи, виступи на семінарах, круглі столи, обмін досвідом, проекти, можливість опублікувати власні розробки); використання інноваційних технологій. Результатом самоосвіти має стати підвищення якості навчально-виховного процесу;

– *рівень мовознавчий*. «Заговори, щоб я тебе побачив». Антична мудрість Сократа є актуальною і сьогодні, бо і в сучасності наявна потреба в людях, які вміють самостійно мислити, переконувати живим словом, нести істину, добро і красу за допомогою якісного мовлення. Мовний бар'єр – одна з вагомих перешкод у творчому становленні особистості.

Кожен педагог – індивідуальність, тому і його творча майстерність має особливості і певною мірою індивідуалізована. Він може самостійно обирати спосіб удосконалення. Проте ні в якому разі не варто забувати, що творчістю є «діяльність, в яку людина вкладає немовби частинку своєї душі, і чим більше вона вкладає, тим багатшою стає її душа» [5, с. 9].

Висновки та рекомендації. Отже, педагогічна практика – невід'ємна складова фахової підготовки студентів-майбутніх вихователів до самостійної практичної діяльності, основа розвитку їх творчого потенціалу. Саме, свої творчі здібності вони реалізують під час педагогічної практики в ДНЗ, спілкуванні з дітьми та педагогічним колективом, підготовці до освітньої роботи, ігор та розваг, цікавих проектів. Потрібно знати студенту – майбутньому вихователю, що фундаментом професійної підготовки з дошкільної світи – розширення загальноосвітнього кругозору, педагогічної культури і майстерності. Як зазначав великий педагог В. Сухомлинський «Творчість є діяльністю, в яку людина вкладає немовби частинку своєї душі, і чим більше вона вкладає, тим багатшою стає її душа» [6, с.177].

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Волинець Ю.О. Роль і місце дослідницької діяльності майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів у структурі професійної діяльності / Ю. О. Волинець // Zbior raportow naukowych. «Pedagogika. Wspolczesne tendencje w nauce i edukacji» (30.01.2016 – 31.01.20165) – Warszawa: Sp. Z o.o. «Diamond trading tour», 2016. – 120 str. – 111 – 115. ISBN: 978-83-65207-64-7.

2. Волинець Ю.О. Підготовка майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів до дослідницької діяльності / Підготовка майбутніх вихователів до роботи з дітьми дошкільного віку: компетентнісний підхід : моногр. // за заг. ред. Г.В. Беленької, О.А. Половіної. – Умань : ВПЦ «Візаві», 2015. – С. 161-181.

3. Зязюн І. А. Філософія поступу і прогнозу освітньої системи / І.А.Зязюн // Педагогічна майстерність: проблеми, пошуки, перспективи : монографія. – К; Глухів : РВВ ГДПУ, 2005. – С 10-18.

4. Михайлишин Г.Й. Формування професійних умінь майбутніх вчителів у системі виховної роботи вищих навчальних закладів фізичного виховання: дис. канд. пед. наук: 13.00.04 / Г.Й.Михайлишин. – К., 2006. – 227 с.

5. Олійник Н. Розвиток творчого потенціалу педагогів шляхом використання активних та інтерактивних форм методичної роботи / Олійник Наталія Євгенівна. – Олександрія. – 2014. – 59 с. Режим доступу до збірника : Н Олійник – oleksandria-dnz25.edukit.kr.ua : – Заголовок з екрану.

6. Сухомлинський В.О. Вибрані твори у п'яти томах / Василь Олександрович Сухомлинський. – К: Радянська школа, 1976. – Т.1. – 509 с.

*Мирзо Улуғбек Ғофуров
(Фарғона, Ўзбекистон)*

БОШЛАНҒИЧ СИНФЛАРДА ТАСВИРИЙ САНЪАТ АСОСЛАРИ

Тасвирий санъат машғулоти ҳар томонлама ривожланган инсоннинг тарбиялаши учун бой имкониятлар очиб беради. Тасвирий санъат билан шуғулланиш болаларнинг аклий ва эстетик жиҳатдан ривожлантиради, атроф-муҳитни тушунишига кўмаклашади, буюмларни эътибор билан кузатишга, уларнинг шаклини таҳлил қилишга ўргатади. Тасвирий санъатдан саводни чиқармасдан туриб, киши санъатни тушуниши ҳам, кадрлаши ҳам, ундан ҳузур қилишни ҳам била олмайди. Болалар тарбиясида замондошларимиз меҳнатини гўзаллигини кўрсатишга, мустақил давлат тараққиёти ютуқларини ўрганиш алоҳида ўрин эгаллайди. Бу ўқувчиларнинг ижодий фаоллигини оширишга уларнинг кучини, маънавий қувватини янги ҳаёт қуриш учун курашга сафарбар этишга кўмаклашади.

Тасвирий санъатдаги эстетик тарбия – бу ўқувчиларда ҳаётдаги, табиатдаги, санъатдаги, фан ва жамиятдаги гўзалликларни тўла-тўқис қабул қилиш қобилиятини тарбиялашдир. Ҳаётдаги гўзал нарсалар, ақл, рух, иродага таъсир қилиб, инсоннинг руҳий оламини бойитади. Болалар гўзалликни идрок этиш билан бирга жамиятдаги ўзгаришларга бунёдкорлик назари билан қарашга ўрганади.

Тасвирий санъат дарсларидаги эстетик тарбия ўз ичига бадиий, мафкуравий, маънавий ҳамда ахлоқий тарбияни олади.

Эстетик тарбия жараёнида кишининг қарашлари, ҳиссиётлари, диди ҳамда идеаллари шаклланади: бу шаклланиш мафкуравий тарбия, ижодий фикрнинг ривожланиши билан мустаҳкам боғлангандир. Эстетик тарбия кишини олижаноб, гўзал ҳамда инсонпарварлик ҳаракатларига мойил қилади.

Бугунги кунда маданий ва маънавий тарбия ўз олдига инсонда мавжуд воқеликни ижодий ўзлаштириш қобилиятига эҳтиёжини яратишдан ташқари, балки унда гўзаллик қонунига асосан қайта қуриш эҳтиёжини ҳам тарбиялашга қаратилган. Таълим муассасаларидаги таълим жараёнининг вазифаси эстетик тарбиянинг турли методлари ёрдамида боланинг ақл ва вужудига таъсир ўтказиб, унда эстетик ҳиссиётларини пайдо қилиш орқали уни гўзалликка, табиат кўринишларига яқинлаштириш, шунингдек боланинг ижодий имкониятларини, фикрий фаолиятини ривожлантириб, инсон фаолиятининг турли соҳаларида намоён бўлишига кўмаклашишдан иборатдир.

Тасвирий санъатдан давлат таълим стандарти ва ўқув дастурида кўрсатилишича, ўқувчиларни борлиқдаги, шу қатори табиатдаги ва санъатдаги гўзалликларни кўра билиш, идрок этиш ва кадрлашга ўргатиш бош вазифа қилиб белгиланган.

Шунингдек, тасвирий санъат машғулотларининг турлари ҳисобланган борлиқни идрок этиш, бадиий қуриш, яшаш, санъатшунослик асослари, натурага қараб расм чизиш, композицион фаолият бўлимларининг биронтаси ҳам табиатни ўрганиш муаммосини четлаб ўтмайди, уларда табиатни идрок этиш асосий ўринни эгаллайди. Зеро, мактабда эстетик тарбиянинг воситаларидан бири санъат саналади. Тасвирий санъат эса ўқувчиларни эстетик руҳда тарбиялашда асосий ўринни эгаллайди.

<i>Людмила Білан, Ольга Якимович</i> САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ У СИСТЕМІ МОДУЛЬНОГО КОНТРОЛЮ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ ОРГАНІЗАЦІЇ	107
<i>Уляна Бурдаш, Ірина Тернова</i> ШЛЯХИ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	109
<i>Юлія Валуйських</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ АДАПТИВНОГО ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ПРОЦЕСІ КОРЕКЦІЇ РУХОВИХ ПОРУШЕНЬ СЛАБОЧУЮЧИХ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	111
<i>Оксана Василенко</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ В МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЗДОРОВ'Я	114
<i>Оксана Вільхова</i> НАРОДНА ХОРЕОГРАФІЯ У СЕРЕДОВИЩІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	116
<i>Ганна Вовк</i> АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ З БАТЬКІВСЬКОЮ ГРОМАДСЬКІСТЮ	118
<i>Валентина Войтко</i> ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІТЕЙ ІЗ ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ	121
<i>Юлія Волинець, Альона Кузняна</i> ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ	124
<i>Мирзо Улугбек Гофуров</i> БОШЛАНҒИЧ СИНФЛАРДА ТАСВИРИЙ САНЪАТ АСОСЛАРИ	128
<i>Наталья Дудко</i> ОБЩЕНИЕ КАК ФАКТОР ОПТИМИЗАЦИИ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕССА В УСЛОВИЯХ ТРАНСФОРМАЦИИ ОБРАЗОВАНИЯ	129
<i>Арай Жаныс</i> ЦЕЛИ, КРИТЕРИИ И ОГРАНИЧЕНИЯ РАЗРАБОТКИ ПОДСИСТЕМЫ УЧЕБНО-МЕТОДИЧЕСКОГО КОМПЛЕКСА ДИСЦИПЛИНЫ	132
<i>Роксолана Жаркова</i> ПЕДАГОГІЧНА ПІДТРИМКА ЧИТАЦЬКОГО ВИБОРУ УЧНЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	136
<i>Олена Зубкова</i> ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	140
<i>Гулиода Исматуллаева</i> МАКТАБГАЧА ТАЪЛИМ МУАССАСАЛАРИДА БОЛАЛАРНИ РУҶИЙ ҚЎЛЛАБ-ҚУВВАТЛАШ	144
<i>Ірина Істинюк</i> ЕТИМОЛОГІЯ ПОНЯТТЯ «ГОТОВНІСТЬ ВЧИТЕЛЯ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ»	145
<i>Надія Камлук</i> ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «ТЕХНОЛОГІЯ КОНСТРУКЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ І МАТЕРІАЛОЗНАВСТВО»	150
<i>Наталія Кисіль</i> СКРАЙБІНГ ЯК ІННОВАЦІЯ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА	153